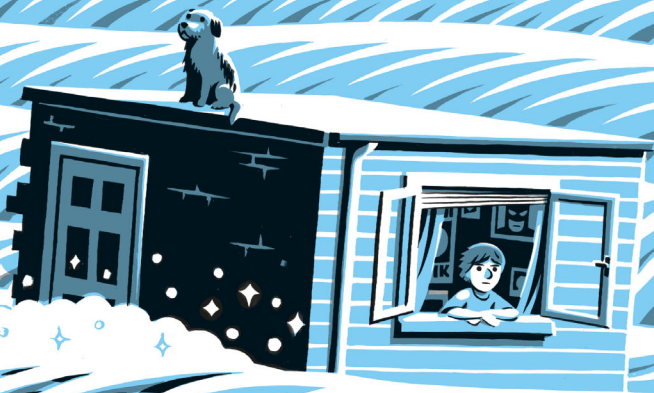

CARY FAGAN

DÜNYA

SULAR ALTINDA

RESİMLEYEN: JON MCNAUGHT

 tudem

DÜNYA SULAR ALTINDA

CARY FAGAN

DÜNYA SULAR ALTINDA

© 2024, Tudem Eğitim Hizmetleri San. Tic. AŞ
1476/1 Sok. No:10/51 Alsancak-Konak/İZMİR

metin hakları © 2022, Cary Fagan
resim hakları © 2022, Jon McNaught

İlk baskı 2022 yılında Canada'da *Water Water* adı ile
Penguin Random House Canada Limited'in bir alt markası olan
Tundra Book Group tarafından gerçekleştirilmiştir.

YAZAR: Cary Fagan
RESİMLEYEN: Jon McNaught
TÜRKÇELEŞTİREN: İpek Güneş Çıgay
EDİTÖR: Ümit Mutlu
SON OKUMA: Onur Çandır
GRAFİK UYGULAMA: Sezer Gök

BASKI VE CİLT: Ertem Basım Yayın Dağıtım San. Tic. Ltd. Şti.
Başkent Organize San. Bölgesi 22 Cad. No:6 Malhköy, Temelli/Ankara
Tel: 0312 640 16 23

Birinci Baskı: Nisan 2025 (2000 adet)

ISBN: 978-625-380-000-0
Yayınevi sertifika no: 45041
Matbaa sertifika no: 48083

Tüm hakları saklıdır. Bu yayının hiçbir bölümü, yayıncının önceden
yazılı izni olmaksızın tekrar üretilemez, bir erişim sisteminde tutulamaz,
yapay zekâ araçlarının veya sistemlerinin eğitimi amacıyla kullanılamaz,
herhangi bir biçimde elektronik, mekanik, fotokopi, kayıt ya da
diğer yollarla iletilemez, çoğaltılamaz.

DÜNYA SULAR ALTINDA

CARY FAGAN

RESİMLEYEN: JON MCNAUGHT

Cary Fagan

1957 yılında Toronto’da dünyaya gelen Cary Fagan, Toronto Üniversitesinde eğitimini tamamladıktan sonra çeşitli dergi ve gazetelerde editör ve yazar olarak çalıştı. Yazdığı ilk çocuk kitabı 1998 yılında yayımlandı. O günden bu yana, onlarca saygıdeğer ve uluslararası ödüle layık görüldü. Yetişkin ve çocuk edebiyatına pek çok eser kazandıran yazarın eserleri, ondan fazla dile çevrildi. Günümüzde, ailesiyle birlikte Toronto’da yaşamakta, çocuk edebiyatı alanında dersler vermektedir.

Tudem Yayınları’ndan Çıkan Kitapları:

Şapkada Eriyen Bay Karp (*roman*)
Dünyanın En Komik Adamı (*roman*)
Aslan Firarda (*roman*)
Yalnız Kurt ile Vızvız: Denizaltı Macerası (*roman*)
Yalnız Kurt ile Vızvız: Müzik Macerası (*roman*)
Bu İşte Bir Köstebek Var (*roman*)
Yol Arkadaşım Banjo (*roman*)
Büyük Yarış (*roman*)
Dünya Sular Altında (*roman*)

Uçanbalık Yayınları’ndan Çıkan Kitapları:

Küçük Mavi Sandalye (*resimli kitap*)

Jon McNaught

1985 yılında dünyaya gelen Jon McNaught çizgi romanlar çiziyor ve illüstrasyonlar yapıyor, aynı zamanda baskı uzmanı ve öğretim görevlisi olarak çalışıyor. *Kingdom* (2018) ve 2012’de Angoulême Prix Révélation Ödülü’nü kazanan *Dockwood* da dâhil, birçok çizgi romanın yazarıdır. Hâlen İngiltere, Londra’da yaşamaktadır.

Sophie, Rachel, Yoyo ve Elena'ya

1

SUYUN ÜZERİNDE

Rafe, daha gözlerini açmadan önce bile farkındaydı bir terslik olduğunun.

Tuhaf bir otel odasında veya pijama partisine gittiği bir arkadaşının çekyatında uyandığında içine dolan türden bir histi bu. Tek fark, bu sefer kendi yatağında olduğunu gayet iyi biliyordu. Şilte, çarşaflar, yastık aynıydı. Ama yine de bir fark vardı.

Gözlerini açtı. Masası, sandalyesi, şifonyeri, mantar panosu ve yerlerine kaldırmayıp kapının yanına yığıldığı bir dolu giysiyle, evet, odasındaydı işte. Bir tek, mantar pano duvarda eğri duruyordu. Ona da... gece tuvalete kalktığında yanlışıklıkla mı çarpmıştı acaba?

Fakat sonra, neyin farklı olduğunu anladı.

Hareket hâlindeydi.

Sadece kendisi değil, yatağıyla birlikte. Hatta galiba, yatağı *ve* odası. Nazikçe yükselip sonra tekrar alçalan belli belirsiz bir hareketti. Sarsıcı veya korkutucu değildi ama kesinlikle fark edilebilecek düzeydeydi. Ne oluyordu ama? Deprem mi? Rafe'e depremmiş gibi gelmiyordu; en azından, depremi kafasında canlandırdığında böyle hissettirmeyeceğini düşünüyordu. Bu hareket, daha çok... mesela, arkadaşı Russell'ın havuzundayken üzerine uzandığı şişme botun suda yavaşça hareket edişine benziyordu.

Hareket devam ediyordu. Pekâlâ, kesinlikle bir tuhaftık vardı. Rafe doğruldu. Tamamen uyanık olduğundan emin olmak için eliyle yüzünü ovuşturdu. Penceresini örten jaluzinin arasından sızan ışık demetlerine bakarak gündüz olduğunu anlayabiliyordu.

Ayağa kalktı.

“Anne?”

“Baba?”

Yanıt gelmedi.

“Dost?” diye seslendi bu kez. “Burada mısın Dost?”

Dost, Rafe'in köpeğiydi. Av köpeği ile kaniş melezi, ufak tefek, zeki ve meraklı bir hayvandı. Dost, Rafe'in sesine her zaman ânında tepki verirdi ama şu anda ortalık sessizdi. Herkes arka bahçede, bodrumda veya garajda olabilir miydi acaba?

Rafe -ki tam adı Raphael Blumenthal olsa da herkes ona kısaca *Rafe* derdi- yatağıyla pencere arasındaki mesafeyi

tam olarak biliyordu: iki buçuk uzun adım. Hayatı boyunca uyuduğu odayı avucunun içi gibi bilirdi. Yatağının, mavi-beyaz kapitone kumaş kaplı, ahşap bir başlığı vardı. Bu yataktan önce, düşmesin diye kenarında korkuluk bulunan daha küçük, alçak bir yatak vardı. Ondan önce de beşik. Tanıyıp bildiği dünya bu odadan başlıyordu ve buradan, bir tekerleğin ortasından çıkan çubuklar gibi evin geri kalanına, ön ve arka bahçeye, sokağa, parka, okula ve ötesine yayılıyordu.

Yataktan kalktı ve pencereye giden iki buçuk adımı attı. Elini jaluzinin ipine koydu. Perdeyi açınca ne göreceğini biliyordu elbette. Odası evin sağ tarafında, arka kısma yakındı; yan komşuları Cardosoların evinin arkasını ve lüks barbekünün bulunduğu verandanın bir kısmını görecekti.

Rafe hızla çekerek jaluziyi kaldırdı.

Ama Cardosoların evinin arkasını göremedi. Barbekülü verandayı da.

Tek görebildiği mavilikti.

Küçük, beyaz köpüklerle bezeli, masmavi su. Üstünde de masmavi gökyüzü.

Görüşü göz alabildiğine açıldı. Mavi-yeşil renge çalan su ta ufka kadar uzanıyordu. Yüksekteki uzun ince bulutlarla soluk bir hâl almış gökyüzü ise en yukarılara kadar çıkıyordu. Odasının hareket ettiğini hissetmesine şaşmamak gerekti. Ev suda yüzüyordu. Hatta okyanusta. Oysa daha dün gece tüm ev, bu büyük su kütesinden binlerce

kilometre uzakta, karada duruyordu. Şimdiyse kesinlikle okyanusun üstündeydi.

Bu düşünceler, tuhaf şekilde Rafe’i hiç telaşlandırmadı. Belki de hissettiği hareket pek nazik olduğu içindi. Fakat bu sakinliğin altında başka bir his de vardı. Panik hissi. Biraz da korku. Sakinliğini bozmamak için onu bastırmak zorundaydı.

Rafe yutkundu ve derin bir nefes aldı. İlk yapması gereken, anne ve babasını bulmaktı. Onlar neler olup bittiğini bilirdi. Anne ve babası bu hayatta neyi bilmezdi ki? Pencere, odasının kapısına üç buçuk adım uzaklıktaydı. Rafe döndü ve kapıya doğru o adımları attı, ayağıyla giysilerini kenara iterek kapıyı açtı.

Su. Kapının hemen dışında da su vardı, eşığe kadar geliyordu. Koridor yoktu, banyo yoktu, evin geri kalanı yoktu. Küçük bir dalga, çıplak ayak parmaklarına sıçradı. Rafe hemen kapıyı kapadı.

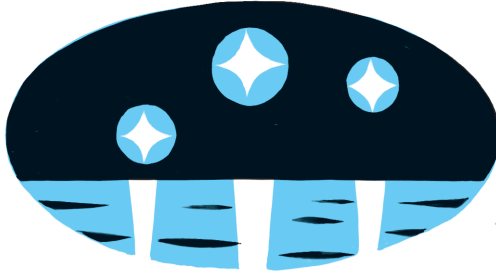
“Neler oluyor?!” diye yüksek sesle sordu.

Kalbi gümbürdüyordu. Artık sakinleşme umudu kalmamıştı. Odası -üstelik sadece odası- küçük bir kutu gibi okyanusta yüzüyordu. Evin geri kalanı gitmişti. Ailesi ve köpeği gitmişti. Sokak gitmişti. Su ve gökyüzü dışındaki her şey gitmişti.

Ama sonra bir şey duydu.

Havlama! Köpeği gitmemişti! Dost’un sesini nerede olsa tanırırdı!

2

DAHA İYİ BİR MANZARA

Rafe pencereyi açmak için geri koştu. “Dost? Dost! Neredesin oğlum?”

Havlamalar tekrar başladı. Rafe pencereden hafifçe sarkarak her tarafa bakındı... ve işte oradaydı Dost: Odasının çatısından (yani aslında *tavanın üstünden*) başını uzatmış, aşağı bakıyordu. Rafe izlerken, çaresizce öne atılan köpeğin pençelerinden biri kaydı ve hayvan bir anlığına karnının üzerine yığıldı, düşecek gibi oldu. Ama sonra hemen geri çekildi.

“Gelme Dost! Sakın düşme! Bir şekilde seni alacağım.”

Rafe odaya geri çekildi. Dost’u aşağı indirmesi lazımdı, ama çatıya çıkmak için ne kullanabilirdi? Yanıt hemen aklına geldi: merdiven!

Yatağının altında, olası bir yangından kaçabilmesi için bir merdiven duruyordu. Merdiveni oraya anne babası koymuş ve nasıl kullanacağını Rafe'e göstermişlerdi. Rafe'in, (normalde) ikinci katta bulunan odasından aşağı inip kaçabilmesi için, pencere pervazına kancayla takılabilen bir merdivendi. Tabii odası artık ikinci katta değildi ve Rafe de merdiveni *yukarı çıkmak* için kullanacaktı.

Metal merdiveni yatağın altından çıkardı. İçi boş alüminyumdan yapılmıştı, ağır değildi; yanlarından tutup pencereden dışarı kolayca çıkarabilirdi. Merdiveni kancaları yukarıda kalacak şekilde kaldırdı. Devrilmesini engellemek zor olsa da biraz çabalayarak dik tutmayı başardı. Kancalar çatıyı aşınca da kenara takılıp sabitlensin diye merdiveni hafifçe indirdi.

Köpek hemen merdivene patisini koydu, sızlanarak havladı. Dost akıllı köpekti ama aşağı nasıl ineceğini bilmiyordu. Rafe'in yukarı çıkması gerekecekti. Tek sorun, Rafe'in yükseklikten pek hoşlanmamasıydı.

Tam olarak *yükseklik korkusu* var denemezdi aslında. Sadece... yükseklikten pek hoşlanmıyordu işte, o kadar. Ağaçlara tırmanmaya veya köprülerden geçmeye heves etmezdi. Ama şu anda başka seçeneği yoktu. Dost iyice sabırsızlanıp kendi başına inmeye çalışmadan, hızlıca giyinmeye karar verdi. Giysi yığınınına gidip iç çamaşırı, tişört ve kot pantolon çıkardı. Basketbol ayakkabıları kapının yanındaıydı. Sonra pencere pervazına çıktı.

Merdivene çıkmak ise o kadar kolay olmadı. Elini hiç bırakmadan, pencereden dışarı sarmak ve diğer taraftan merdivene tutunmak zorundaydı. Ardından da ayaklarını pencere pervazından çekip merdivenin alt basamağına koymasına gerekecekti. Rüzgâr saçlarını savurdu. Aşağıda, sular odasına çarpıyordu. Kendini yukarı çekmeden önce ayağını güzelce bastığından emin olarak bir adım attı. Sonra bir adım daha.

“Geri çekil Dost, gelme!”

Köpek merdiveni tırmalıyordu. Rafe tırmandı, başı çatının kenarına ulaştı. Rafe ilerledikçe köpek de yüzünü yalamaya başladı. “Dur, bırak da yanına geleyim,” dedi Rafe, kendini çatıya çekerek.

Kenardan düşmekten korkarak sırtüstü uzandı. Dost patilerini Rafe’in göğsüne koydu ve onu tekrar yaladı. “Uslu köpek, aferin sana oğlum,” dedi Rafe, hayvanı okşayarak. Kollarını köpeğine doladı ve ona sıkıca sarıldı.

CARY FAGAN

DÜNYA SULAR ALTINDA

Rafe her sabah uyandığı gibi uyandı. Fakat o sabah, farklı bir sabahtı. Penceresinden görünen tek şey, göz alabildiğine sular, sular ve sulardı...

Anlatı ustası Cary Fagan, *Dünya Sular Altında*'da, çağımızın en önemli konularından iklim krizini son derece özgün ve yaratıcı bir üslupla aktarıyor.

TÜRKÇELEŞTİREN: İPEK GÜNEŞ ÇIĞAY

tudem.com

f x @ y t u d e m y a y i n g r u b u

ISBN: 978-625-380-000-0

9 786253 800000